

"Ενας μήνας σιὴν ἔξοχή

ΤΟΥ ΤΟΥΡΓΚΕΝΙΕΦ

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ σκοπός: Παράστασι συνόλου με ρεαλιστική, ἑσωτερική ἡθοποιΐα, πού ν' ἀφήνῃ τὸ παιγνίδι τῶν συναισθημάτων νὰ ἐκφρασθῇ με δουδὴ ποιητικὴν ἔντασι. Ἀλλὰ κάτι βασικό δὲν φέρνουν οἱ δυὸ κεντρικὲς μορφὲς τῶν ἑραστῶν, γιὰ νὰ πάρῃ τὸ ἔργο τὴν ἐρωτικὴν του ἔντασι καὶ ἓνα ἀληθινὸ ἐρωτικὸ ρίγος κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γαλήνιας ἀξιοπρεπείας: τὸ πάθος. Οὔτε ὁ Ἀλέκος Ἀλεξανδράκης, Μιχαὴλ Ἀλεξάντριτς Ρακίτιν, 30 ἐτῶν, φίλος τῆς οἰκογένειας Ἰσλάγιεφ καὶ ἐρωτευμένος μετὰ τὴν Ναταλία Πετρόδνα Ἰσλάγιεφ, οὔτε ἡ Ναταλία Πετρόδνα, 29 ἐτῶν, ἐρωτευμένη μετὰ τὸν Ἀλεξέι Νικολάϊτς Μπελάγιεφ, 21 χρόνων, σπουδαστὴ στὸ Πανεπιστήμιον καὶ δάσκαλον τοῦ μικροῦ Κόλλια Ἀλίκη Γεωργούλη, φλέγονται κάτω ἀπὸ τὴν ἀξιοπρέπειά τους, οὔτε ὁ Ἀλεξέι Νικολάϊτς Μπελάγιεφ, τὸ ἐρωτικὸ ἀντικείμενον, ὁ Γιάννης Φέρτης, σκιρτᾷ στὸν φυσικὸ ἐφηβικὸ ναρκισσισμό του, ἀλλὰ ὅλων τους τὰ πρόσωπα μένουν μουγγά.

Μιὰ παράστασι «συνόλου», ρυθμισμένη τόσο χαμηλά καὶ με τόσο λίγη πραγματικὴ ἔντασι, εἶναι ἐπόμενο νὰ τὴν «κλέψῃ» ἓνας ἡθοποιός με ταλέντο, γοητεία καὶ πάθος καὶ χωρὶς ἵχνος βεντετισμοῦ. Στὸ ρόλο τῆς δεκαεπτάχρονης Βέρας, τῆς ὀρφανῆς πού ἀγαπάει κι αὐτὴ με πάθος τὸν νεαρὸ σπουδαστὴ, ἡ Νίκη Τριανταφυλλίδη, ἀπέδειξε πὼς εἶναι ἡθοποιός με σπάνια χαρίσματα, καὶ ἴσως καὶ με εὐρυτάτῃ κλίμακα. Ἦδη στὴν Θεσσαλονίκη, στὸν θίασο τοῦ Πέλου Κατσέλη, εἶχε φανῇ ὅτι τὸ θεατρὸ μας ἀποκτᾷ στὸ πρόσωπό της μιὰ νέα δύναμη, μιὰ νέα, δημιουργικὴ προσωπικότητα πού δίνει ὄχι συνηθισμένες ὑποσχέσεις. Τὶς ὑποσχέσεις αὐτὲς τὴν βλέπομε νὰ τὶς τηρῇ γιὰ τὴν ὥρα με πίστι καὶ ἐργατικότητα.

Καλὰ μελετημένα στοιχεῖα μιᾶς παραστάσεως μᾶλλον ἔχοντες στὸ σύνολο: Ὁ Κώστας Μπάκας, γιαιτρός, ὁ Γιάννης Βόγλης, Ἰσλάγιεφ, ἡ Δέσποινα Μπεμπεδέλη, μιὰ καλλιφωνη ὑπηρέτρια, ἡ Λίνα Λαμπράκη, μιὰ γεροντοκόρη με ἐλπίδες γάμου.

Ἡ σκηνοθεσία τοῦ Τριβιζᾶ θέτει ἓνα αἶτημα τελειότητος πού δὲν ὀλοκληρώνεται, ἀλλὰ πού μένει φανερό — με διαλείψεις. Ἡ ὥραία μουσικὴ τοῦ Θεοδωράκη θερμαίνει τὴν εἰκόνα.

ΑΛ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ